

gjærer Ordet, skal jeg ligeledes ansee Discussionen herom for sluttet.

Jeg skal nu bede Endringsforslag til disse to Lovforslag, forsaavidt der ikke gjøres Forslag om noget Udvalgs Redfættelse, hvilket jeg ikke antager, indgivne i Bureauet inden Imorgen Middag; de ville da snarest muligt blive trykte, saaledes, at Sagen med Thingets Samtykke kan foretages til anden Behandling paa Loverdag.

Jeg skal bemærke, at i Løbet af Mødet vil der blive omdeelt et Endringsforslag til et af disse Lovforslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Wilkens). Jeg skal endvidere, da der aldeles ikke har reist sig nogen Discussion, antage det for billigt at den Afstemning, at begge Sager ere henvisne til 2den Behandling.

Jeg gaaer derefter over til Nummer 4 paa Dagsordenen, som er Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds (Rugaard) til Indenrigs- og Justitsministeren, saaledes lydende:

„Med hvilken Hjemmel har vedkommende Autoritet i Randers Amt for en Arrække af 11 Aar, nemlig fra 1839—1850 incl., undladt at opkræve Bidrag eller visse Bidrag til Amtets Repartitionsfond, og med hvilken Hjemmel kan det nu paalægges de nuværende Hartkornseiere at udrede for hine 11 Aar tillige disse Bidrag, som man saaledes har undladt lovmaassigt at opkræve?“

Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Rugaard: Det vil maaffee være i begge de høitærede Ministres Grindring, til hvem jeg med Thingets Tilladelse idag skal have den Ære at rette en Forespørgsel, at jeg allerede i de to første Samlinger af indeværende Session havde erholdt Tilladelse til at stille den samme Forespørgsel, og at jeg kun forhindredes deraf ved Thingets Opøsning. Naar jeg nu atter har ubbedet mig Tilladelse til at stille den samme Forespørgsel, da skeer det, fordi jeg troer, at den finder sin fuldkomne Berettigelse

i Bestaffenheden af selve den Sag, hvorom den dreier sig, og hvortil maaffee turde komme, at der senere er traadt et Moment til, der gjør den endnu mere berettiget.

Det kan ikke være Tvivl underkastet, navnlig ikke hos Nogen, der hører til den lovgivende Magt, at, naar en Lov er given, saa maaden ogsaa overholdes og haandhæves saalænge den bestaaer; der gives imidlertid Folk, ja endogsaa Embedsmand og Autoriteter, der ere satte til at være Lovens Haandhævere, der synes at mene det Modsatte, idetmindste er dette Tilfældet i Randers Amt, som jeg om et Øieblik skal tillade mig at bevise af de fuldstændige og tildeels officielle Dplysninger, som jeg holder i min Haand, og som jeg har i Original eller Afskrift. Strax efterat jeg i forrige Efteraar af Randers Amts 1ste Valgkreds var bleven valgt til Medlem af Folkethinget, kom jeg til Kundskab om, at vedkommende Autoriteter i det nævnte Amt havde ladet Sognefogderne rundt om i Amtet indkræve hos Beboerne nogle ældre og tildeels forældede Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, som man, skjøndt de ikke tidligere vare blevne affordrede, nu betegnede som Restancer. Det lykkedes mig fra forskjellige Sider at erholde en Deel af de nødvendige Dplysninger angaaende denne Sag, og det fremgaaer blandt Andet af disse Dplysninger, at Amtsraadet i sin Tid har lignet paa hele Amtet til Udredelse et Beløb af 7,304 Rbd. 65½ sk., og at Beboerne i Gjerlev og Didsild Herreder heraf skulde udrede et Beløb af 3,286 Rbd. 34½ sk. „til Dækning“, som det hedder i en Skrivelse, jeg senere skal omtale, „af hvad Amtsrepartitionsfonden forskudsvis har udredet til Arrestvæsenet og til Retsvidners Lønning i Aarene 1839 til 1850“, og det blev snart mere og mere klart for mig, at navnlig Amtmanden for Randers Amt, Kammerherre Lorenz, samt Amtsraadet, men vistnok ogsaa, skjøndt i en langt ringere Grad, Amtsforvalteren ved Randers Amtstue Justitsraad Wilde havde gjort sig skyldig i en mindre forsvarlig Embedsførelse, som nu synes at skulle gjøres god igjen paa Øvernes Pung, eller idetmindste dækkes ved en administrativ, men neppe aldeles lovmedholdelig Foranstaltning.